

оренду чи придбання приміщень, видачу коштів членам таких об'єднань як плату за виконання ними відповід. функцій, на підкуп представників влади та ін. посадових осіб, здійснення розвід. та контррозвід. діяльності, спрямованої, зокрема, на нейтралізацію соціал. контролю, а також на вчинення конкр. злочину (придбання і пристосування знарядь та засобів вчинення злочину, вкладання коштів у незакон. підприємницьку діяльність, виплату винагороди виконавцям та ін. співучасникам злочину).

Орг-ція приховування злочин. діяльності орг. групи (орг-ції) є орг-цією специф. форми пособницької діяльності у вигляді переховування злочинця, знарядь або засобів вчинення злочину, слідів злочину чи предметів, здобутих злочин. шляхом, ін. приховування злочин. діяльності зазначених об'єднань. Орг-ція приховування злочин. діяльності орг. групи (орг-ції) може виражатися у: легалізації доходів, здобутих таким об'єднанням злочин. шляхом; підкупі працівників органів держ. влади, зокрема правоохор., з метою невжиття ними передбачених законом заходів до викриття учасників групи (орг-ції) та притягнення їх до відповідальності; проникнення учасників таких об'єднань до органів держ. влади та органів місцевого самоврядування з метою забезпечення «даху» для злочин. діяльності орг. групи (орг-ції); виїзду учасників такої діяльності за межі регіону чи країни; збуту предметів, здобутих злочин. шляхом; маскуванню слідів злочину; знищення знарядь та засобів вчинення злочинів; фіз. знищення свідків злочин. діяльності, а також безпосередніх ви-

конавців та ін. співучасників злочинів, вчинюваних орг. групою (орг-цією), які могли б виступити як свідки.

Лит.: Кваша О. О. Організатор злочину (кримінально-правове та кримінологічне дослідження). К., 1999; Мельник М. Види співучасників за новим Кримінальним кодексом України // Право України, 2001, № 11.

М. І. Мельник.

ОСАДЧИЙ Володимир Іванович
(11 січ. 1953, с. Софіївка Чернігівської обл.) – укр. правознавець.

З а к і н .
у 1980 Харків. юрид. ін-т (тепер – НЮУ ім. Ярослава Мудрого). У 1994 захистив дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук на тему «Кримінальна відповідальність за заподіяння тілесних ушкоджень працівникові правоохоронного органу (стаття 189⁴ КК України)», у 2004 – дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук на тему «Проблеми кримінально-правового захисту правоохоронної діяльності». У 1997 присвоєне вчене звання доц., у 2005 – проф.

В. І. Осадчий

Працював на каф. крим. права НАВС, де пройшов шлях від викладача до нач. каф., яку очолював з 1999 по 2007. Нині працює зав. каф. правосуддя Держ. ун-ту інфраструктури та технологій (м. Київ).

Гол. напрямками наук. досліджень є проблеми обставин, що виключають

злочинність діяння, питання відповідальності за злочини проти виб. прав гр-н, проти безпеки в-ва, вчинювані у сфері служб. діяльності та профес. діяльності, пов'язаної з наданням публ. послуг, злочини проти правосуддя, крим.-прав. охорона порядку управління.

Є автором (співавт.) понад 220 наук. робіт, серед яких 6 моногр.: «Кримінальна відповідальність за заподіяння тілесних ушкоджень працівникові правоохоронного органу» (1995); «Кримінально-правовий захист правоохоронної діяльності» (2004); «Кримінальна відповідальність за порушення виборчих і референдних прав» (у співавт., 2008); «Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту» (2011); «Злочини проти безпеки виробництва» (2012); «Корупційні злочини» (2016); підручники (із Загал. та Особл. частин крим. права, правознавства), наук. коментарі до КК, навч. посібники та ін. роботи.

Підготував 12 канд. юрид. наук.

В. І. Тютюгін.

Національна академія правових наук України
Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА ЮРИДИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

У двадцяти томах

Том 17

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

Харків
«Право»
2017

УДК 340(477)(031)
ББК 67(4УКР)я2
В27

Редакційна колегія 17-го тому:

В. Я. Тацій (голова),
В. І. Борисов (заступник голови),
В. І. Тютюгін (відповідальний секретар),
Ю. В. Баулін, П. С. Берзін, С. Б. Гавриш, В. К. Грищук,
Н. О. Гуророва, О. О. Дудоров, О. О. Житний, В. О. Навроцький,
М. І. Панов, Є. Л. Стрельцов, В. П. Тихий, Є. В. Фесенко

Координаційна і технічна робота з підготовки видання:

К. А. Новікова, Д. П. Євтуєва

В27 Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. — Харків : Право, 2016. — .

ISBN 978-966-937-048-8

Т. 17 : Кримінальне право / редкол.: В. Я. Тацій (голова), В. І. Борисов (заст. голови) та ін. ; Нац. акад. прав. наук України ; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. — 2017. — 1064 с. : іл.

ISBN 978-966-937-261-1

Видання є систематизованим зведенням знань про поняття, категорії, норми й інститути кримінального права, окремі злочини та їх групи, основні міжнародно-правові акти у сфері кримінального права. Розглядаються основні теоретичні і практичні проблеми науки та практики застосування кримінального законодавства України. Наводяться відомості про науково-дослідні установи, наукові видання з кримінального права, а також про відомих вчених України у галузі кримінально-правової науки.

Розраховане на науковців, викладачів, студентів вищих навчальних закладів, працівників органів кримінальної юстиції, а також усіх, хто цікавиться кримінальним правом.

УДК 340(477)(031)
ББК 67(4УКР)я2

ISBN 978-966-937-261-1 (т. 17)
ISBN 978-966-937-048-8

© Національна академія правових наук України, 2017
© Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, 2017
© Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2017
© Видавництво «Право», 2017